

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Principia Juris Canonici : Ex Libro ... Decretalium Gregorii
IX. Pontificis M / Antehac In Alma & Archi-Episcopali
Benedictina Universitate Salisburgensi**

König, Robert

Salisburgi, 1725

VD18 80460518

21. De Testibus cogendis, vel non.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61781](#)

et aliquà infamia requiruntur, ut condemnari possit. c. Praeful 2. causà 2. quest. 4. Quod Vallent. de Probat. §. 2. n. 3. etiam ad Presbyterum, Diaconum, vel Subdiaconum non Cardinalem extendit. De consuetudine autem aliud hodie servari, in comperto est, licet extra dubium sit, perfectiores, & pleniores probationes desiderari contra Clericos, maximè ubi agitur de illorum fama. Clar. in Pratt. erim. q. 66. num. 5.

70 Dico III. Testes singulares, qui scilicet aut contraria, aut diversa de uno eodemque facto deponunt, ut puta de diversa persona, re, causa, tempore, loco, & circumstantia, non probant, neque ad probationem plenam conjunguntur. c. 9. & ibi Gloss. in V. singulares de Probat. 6. 23. p. contra legati vero de Elect.

71 Et tamen hic distinguendum inter singularitatem obstativam seu adversativam, diversificativam, & cumulativam, seu administrativam. *Obstativa* dicitur, si testimonia dicta & depositiones inter se repugnant; ut si unus dicat, Titium Calendis Julii occisum esse, alter verò deponat, occisum esse Calendis Augusti. *Diversificativa* est, si testes attestentur de factis sibi invicem non contrariis, sed diversis, & nihil se invicem juvantibus; ut si unus testis afferat, mutuum esse datum tali die, & loco, alter verò contendat, datum esse alio loco & tempore. *Cumulativa* appellatur, si testes deponant de actibus diversis, se mutuò tamen adjuvantibus ad probandum id, de quo queritur; ut si unus testetur, Cujam tibi mutuò promisisse matrimonium, alter, illam à te accepisse annulum &c. Porro testes singulares singularitate obstativam, nec semiplenè, sed planè nihil probant ob contrarietatem & repugnantiam; quæ redolet falsitatem. d. c. 9. de Probat.

Alexand. consl. 94. num. 2. l. 6. Testes singulares singularitate diversificativâ non probant plenè, probant tamen quandoque semiplenè, & sufficiunt ad inquirendum, & torquendum reum, præsertim in criminis hæresis. Mascard. lib. 2. conclus. 856. num. 22. Denique testes singulares singularitate cumulativâ, seu administrativâ ad minimum semiplenè: plerumque plus, quam semiplenè, ita ut fiat locus juramento suppletorio: imò saepe in causis maximè civilibus etiam plenè probant. arg. l. 16. C. de Pœnis. Panorm. in c. 27. num. II. b. f. Gail. lib. 2. observ. 66. num. 11. & 12. ubi tradit, satis probari possessionem jurisdictionis, juris decimandi, aut venandi, si unus testis deponat de uno actu, aliis de alio.

TITULUS XXI.

De Testibus cogendis, vel non.

SUMMARIUM.

1. Quid sit testimoniū coactio?
2. Per quos. 3. Usque 10. Qui testes. 10. In quibus causis. 11. Quibus modis. 12. Et cur cogi possint ad ferendum testimonium?
13. Quae sit pænarecusantis testificari?

Testes evocati ad Judicium comparero. tenentur, alioquin cogi possunt; de qua coactione in presenti tit.

§. I.

Definitur coactio testimoniū, quod sit medium juris, quo testes, qui à testimonio proferendo odio, gratiā, vel timore se subtrahunt, testimonium dicere compelluntur. Colligitur ex c. 1. 3. 6. 9. & penult. hoc tit.

§. II.

Causa efficiens hujus coactionis est Ju-
dex

dex, qui testes ad ferendum testimonium invitatos cogit. Cogere autem potest non solum Judex ordinarius, sed etiam delegatus. arg. c. I. & s. de Offic. deleg. Fatinac. q. 78. n. 23. non verò arbiter: quia is jurisdictione caret, virtute cuius testes compellat, sed solam notionem sibi commissam habet. l. ait prator s. in pr. ff. de Re judic. Mascard. de Probat. lib. 1. quest. 5. num. 59.

§. III.

3 Subiectum hujus coactionis sunt testes, qui testimonium dicere coguntur. Et quidem cogi possunt omnes, nisi expressè privilegiati reperiantur. c. I. & passim b. t. l. 19. C. de Testib. l. 8. ff. Eod. atque hoc procedit, etiamsi quis jurasset, se nolle contra alium testimonium dicere. c. 4. b. t. tale siquidem juramentum, utpote contra bonos mores, atque in prajudicium & detrimentum Reipublicæ tendens, validum & obligatorium non foret.

4 Personæ privilegiatae, quibus invitatis denunciare testimonium non licet plures occurunt. I. Enim nequeunt compelli Parentes ad testificandum contra liberos, & econtra; imò nec volentes admitti debent. l. parentes 6. juncta Glossa V. adversus C. de Testib. ubi sub nomine Parentum & liberorum veniunt omnes ascendentēs & descendētes in infinitum in paterna, & materna linea secundūm Glossam.

5 II. Lege Juliā judiciorum publicorum caverunt, ne invito denuntietur, ut testimonium litis dicat adversus sacerdotum, generum, vitricum, privignum, sobrinum, sobrinam, sobrino natum, eosve, qui priore gradu sunt, item ne liberto ipsius, liberorum ejus, parentum, viri, uxoris. Item Patroni, Patronæ: & ne Patroni, Patronæ adversus libertos, neque liberti adversus Patronum cogantur testimonium

dicerē. Text. in l. 4. ff. de Testib. Imò nec sponsus filiae contra sponsæ patrem. l. 5. ff. Eod. nec uxor contra maritum, aut vice versa. Pirrhing. b. t. n. 23.

III. Juxta l. 8. ff. de Testib. invitati testimonium dicere non coguntur senes, qui sunt maiores 70. annis; valetudinarii, qui morbo detinentur; milites, qui in expeditione sunt; vel qui cum Magistratu Reipublicæ causā absunt; & generaliter omnes personæ, quæ quomodoconque, vel qualitercumque sive ratione officii, sive aliunde ad Judicem venire impediuntur; quales forte sunt ii, qui propter religionem loco se movere non possunt, de quibus l. 2. ff. de ius voc. aut qui manicis & compedibus vineti, vel qui in publico sine decore comparere non possunt. l. 10. ff. ex quib. caus. major. sicut & illi, quibus producens viaticum sive lampus ad iter necessarios non suppeditat per c. 11. §. plur. de Rescript. in 6. l. 11. & 16. C. de Testib. Interim ad senes, & valetudinarios Notarii ad domum mitti potest, qui eos ibidem examinet. Panorm. in c. 8. Eod. num. 7. ubi tamen addit, quod si aliquide tertium, & probationum copia suppetat, maiores 70. annis cogi nequeant ad testificandum.

IV. Ad testimonium dicendum, vel ius? jurandum præstandum domo evocari non debent personæ egregiae. l. 15. ff. de Jure jur. l. 16. C. de Testib. exque sive sint Ecclesiasticae, nempe Cardinales, Episcopi, Abbates &c. sive sæculares, nempe Principes, Electores, Dukes, Comites, Barones, & nobiles, maximè si immediatè imperio sint subjecti, aut in aliquo officio dignitatem annexam habente constituti; item Doctores, qui præter gradum in aliquo dignitatis officio sunt, v. g. Cancellarii, & Consiliarii Principum, Assessores, &

& Procuratores Cameræ Imperialis, Professores. arg. l. un. C. de Professor. Quod ad Licentiatos quoque extendi potest, ut quin materia favorabili habentur pro Doctoribus, ut tradit Clariss. Herman. Hermes in Fasic. iur. publ. c. 37. n. 166. & post eum Johann Dietrich Fregismont/ in erudito suo discurso de Doctorum dignitate, nobilitate, privil. & præem. cap. 6. n. 27. & 28.

8 V. Clerici & Religiosi non possunt adi-
già Judice Laico ad testificandum in qua-
cunque causa sive civili, sive criminali. c. 3.
statutum 38. causa 2. q. 6. quia cogere te-
stimonium dicere est actus jurisdictionis,
qua deficit in Laico respectu Clericorum.
Quin neque, ut coram ordinario Ecclesiastico
contra suam Ecclesiam, qua iis instar
matris est, deponant, facile compellendi
sunt nisi in defectum aliarum probatio-
num arg. d. l. 4. ff. de Testib. Panormi. in
c. 12. n. 2. Eod.

VI. Testes synodales, id est, publicè
coram Ordinario testantes, postquam
testimonium tulerunt super causa matrimo-
ni, vel alia, deinde autem talis causa de-
legetur alicui Judici, non possunt cogi, ut
coram eo rursus testentur in eadem causa;
nisi Judge causam cognoscere nequiret,
vel novus articulus quæstionis emergeret.
c. præterea 7. b. 1. & ibi Pirrhing. n. 26.
& seq.

9 Caterum si ob defectum aliorum te-
stium veritas occulta aliter indagari, & ha-
bent nequeat, pleraque exemptæ & privi-
legiatae personæ adigi possunt ad perhiben-
dum testimonium, ita postulante publi-
cā utilitate, & favore eruenda veritatis.
Adeo ut in Clericis quoque receptum sit,
ut, licet ad testificandum in causis Laico-
rum compelli nequeant, tamen deficienti-
bus aliunde probationibus, cessante eorum
KÖNIG IN DECRET. LIB. II.

privilegio, vel coram suo Judice Ecclesiastico, vel ex commissione ejus coram alio etiam Judice sæculari testificari cogantur.
c. quanquam 2. & ibi Gloss. causa 14. q. 2.
Gail. 1. observ. 100. n. 15. & 16.

§. IV.

Materia, seu objectum coactionis te. 10
stium sunt causæ tum Ecclesiasticae, tum
sæculares; tum civiles, tum criminales,
saltēm civiliter intentatæ.

Celebris controversia est: possintne te-
stes cogi ad dicendum testimonium in cau-
sis criminalibus, quando criminaliter, &
directè ad vindictam publicam agitur?

Negat Panormit. in c. 1. n. 6. h. 1. Pirr.
hing. n. 11. Farinac. tratt. de Testib. q. 78.
n. 115. & eo teste communis Canonista-
rum. Quibus suffragatur primò c. 3. h. 1.
ubi generaliter testes dicuntur monendi,
non verò cogendi ad testimonium ferendū.
Secundò c. 10. Eod. ubi dicuntur
cogendi testes, præterquam super criminibus.
Tertio l. post legatum 5. §. his verò.
10. ff. de his, qua ut indign. ubi cavetur,
his qui intentionem accusatoris testimo-
nio suo juvārunt, legati actionem dene-
gari ut indignis. Unde videtur, ipsum
legatarium cogi non potuisse testimonium
dicere in causa criminali: alias enim, si
compulsus diceret, legato non privaretur
per d. l. post legatum §. advocatione 13.

Affirmat Hostiens. in Summa n. 2. b. t.
Zoësius n. 2. Eod. & plures alii propter
textus in c. 4. b. 1. ubi in crimen simoniae
& adulterii: in c. 8. & 9. Eod. ubi in cri-
mine falsi: in c. fin. Eod. ubi in crimen con-
spiracy testes testificari coguntur. De-
inde de jure civili certum est, in causa cri-
minali testibus invitatis testimonium impo-
ni. l. 16. l. penult. C. de Testib. ergo etiam
de Jure Canonico: neque enim sine textu
expresso inter jus utrumque divorciū in-

D d d

du-

ducendum arg. c. I. de N.O.N. Et huic sententia tum præfertim accedo, quando crimen foret perniciosum Reipublicæ per d.c.fin. b.t. quo jubentur compelli testes ad testificandum in crimine perniciose coniurationis subditorum contra Prælatum: ex ea ratione, quia expedit Reipublicæ, ne hujusmodi crimina maneant impunita. c. ut fama 35. de Sentent. excommunicat.

Neque refragantur jura in contrarium allegata. Nam d. c. 3. b.t. intelligi debet, quod ab initio testes non statim cogendi sint, sed prius admonendi; postea verò, si admonitioni non pareant, primum cogi debeant, ut ibidem explicat Glossa, & expressè habetur in in e. I. Eod. Ad c. 9. b.t. respondet Zoëf. b. t. n. 3. ibi agi de lite inchoata per Procuratores, qui de jure communi in criminalibus non admittuntur c. 5. de Procuratorib. consequenter de criminis nihil movere possunt, sicque nec testes propterea recipi, multò minus cogi. Ad L. post legatum s. §. 10. ff. de his, qua ut indign. dico, ferre testimonium in causis criminalibus quidem necessarium esse, sed non semper; justa enim ex causa testimonium detrectari potest, ut accidit, si quis vocetur, ut testimonium dicat contra personas expresas in l. 4. ff. de Testib. Èadem causâ excusari potest legatarius, ne cogatur testimonium dicere adversus testatorem, à quo legatum accépit; proinde si testimonium dixit, merito repellitur ut indignus à legato.

§. V.

II Forma coactionis testimoniū stat in modo & mediis, quibus coguntur ferre testimonium. Coguntur verò à Judice Ecclesiastico per suspensionem, interdictum, excommunicationem, aut depositionem, vel degradationem. c. I. 2. & §. b. t. Val-

lens. n. 2. A Judice sæculari autem per iudicitionem multiæ, vel capitis pignoriorum: item per confiscationem bonorum: item per bannum. Sed an per carcerationem? & si testis fuit impeditus comparere, an excusetur à pena excommunicationis sibi comminata? vid. Farinac. d. q. 78. n. 36. & seq. Illud tantum addo, quod testes præcisè, & ex abrupto compellendi non sint, sed necesse sit, ut præcedat monitio d. c. I. b. t. Gail. lib. I. observ. 109. n. 9. & 10.

§. VI.

Finis hujus coactionis est, ne veitall occultetur. d. c. I. b. t. ne pro defectu testium pereat justitia. c. fin. Eod. & nemlus ut bonus aestimetur. c. quanquam in causa 14. q. 2.

§. VII.

Effectus hujus coactionis stat in penitus eius, qui testificari reculat; de qua confule potissimum stylum cuiuslibet tribunalis, & Monticel. tract. tom. 4. fol. 279. col. 4.

¶. ¶. ¶. ¶. ¶. ¶. ¶. ¶. ¶.

TITULUS XXII.

De Fide Instrumentorum.

SUMMARIA.

1. 2. 3. Instrumentum quid? 4. usque 19. 5. quatuorplex?
19. usque 23. Quia ex parte Notarii requirantur ad confirmationem instrumenti?
23. usque 29. De quibus instrumentum fieri nequit?
29. usque 35. Traditur modus conficiendi; 3 producendi instrumenta.
35. Finis instrumenti.
36. usque 47. Quam fidem instrumenta publicant?
47. usque 56. Quam primita faciant?
56. & seqq. quibus modis instrumenta impugnantur?

ALtera species probationis constat in instrumentis.

§. I.

Instrumentum ab instruendo derivatur: